

תקנות כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים (תנאי כליאה), התשס"ב-2002

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10(ב) לחוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב-2002¹ (להלן – החוק), אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה – הגדרות
"מקום מעצר" – בית הסוהר, כשהכלוא מוחזק בבית סוהר כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971², או מיתקן כליאה צבאי (להלן – מיתקן צבאי), כשהכלוא מוחזק במיתקן צבאי, שנקבעו כמקום כליאה בצו לפי סעיף 3(א) לחוק;
"המפקד" – מנהל מקום מעצר.
2. כלוא יוחזק במקום המעצר בנפרד מאסירים שפוטים ומעצירים הממתינים למשפטם. החזקה בנפרד
3. (א) המפקד רשאי להורות כי כלוא יוחזק במעצר יחיד, אם שוכנע כי הדבר דרוש לביטחון המדינה, להגנה על המשמעת במקום המעצר או לשמירה על שלומם או על בריאותם של הכלוא או של כלואים אחרים. החזקה במעצר יחיד
(ב) המפקד רשאי כמו כן, לפי שיקול דעתו, להורות על החזקתו של כלוא במעצר יחיד, אם הכלוא ביקש לעשות כן.
(ג) הורה המפקד על החזקתו של כלוא במעצר יחיד ידון מחדש בהוראתו אחת לחודשיים לפחות, או במועד מוקדם יותר, אם ביקש זאת הכלוא והמפקד ראה טעם לעשות כן.
(ד) כלוא המוחזק במעצר יחיד לתקופה העולה על שלושה חודשים, רשאי לערוך לפני הרמטכ"ל על החלטתו האחרונה של המפקד שמכוחה הוא מוחזק במעצר יחיד; בבוא הרמטכ"ל לדון בערר רשאי הוא, לפי שיקול דעתו, להורות על המשך מעצר היחיד או על ביטולו.
(ה) לא יורה המפקד על החזקת כלוא במעצר יחיד לתקופה העולה על שישה חודשים אלא לאחר שקיבל אישור לכך מהרמטכ"ל.
4. (א) כלוא לא יענוד סמלים ועיטורים, למעט סמלים המשמשים לצרכים דתיים אם הם מחומר ובגודל סביר ומקובל. לבוש
(ב) כלוא לא ילבש מדים.
(ג) כלוא ילבש בגדים, לבנים ונעליים שינפק לו המפקד.
(ד) על אף האמור בתקנת משנה (ג), כלוא יהיה זכאי ללבוש את בגדיו הפרטיים כשאינן בלבישתם כדי לפגוע בבריאות או בסדר הטוב.
5. (א) כלוא במקום מעצר יקבל את מנת המזון הניתנת לסוהרים באותו מקום מעצר ותוך התחשבות, במידת האפשר, באמונתו הדתית. קבלת איכל ומצרכי מזון
(ב) במקום מעצר שקיימת בו קנטינה, רשאי המפקד להתיר לכלוא לקנות בה מצרכים.
(ג) לא יסופק לכלוא מזון במקום המעצר, שלא כאמור בתקנה זו, אלא ברשות המפקד.

¹ ס"ח התשס"ב, עמ' 192.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

6. (א) סמוך ככל האפשר לאחר הגעתו למקום המעצר, ייבדק כלוא בידי רופא שימנה המפקד; כמו כן ייבדק כלוא בידי רופא כאמור אחת לחודש ובכל עת שהיא צורך בכך.

(ב) כלוא זכאי לקבל טיפול רפואי וציוד רפואי כמתחייב ממצב בריאותו.

(ג) קבע רופא כי נשקפת סכנה לבריאותו או לחייו של כלוא, והכלוא מסרב לקבל את הטיפול שקבע הרופא, מותר להשתמש, בנוכחות הרופא, במידת הכוח הדרושה כדי לבצע את הוראות הרופא.

7. תנאים היגייניים המפקד יודא כי הכלוא יוחזק בתנאים היגייניים הולמים ויזכה לסידורי שינה הולמים, אשר אין בהם כדי לסכן את בריאותו של הכלוא או לפגוע בכבודו.

8. (א) כלוא יצא לטיול תחת כיפת השמים שעתיים ביום לפחות; המפקד רשאי, על פי בקשת הכלוא ואם ראה טעם סביר לכך, לפטור את הכלוא מחובת היציאה לטיול.

(ב) המפקד רשאי להורות שלא יוצא כלוא לטיול, במשך תקופה שאינה עולה על שלושה ימים רצופים בכל פעם, אם שוכנע, כי הדבר דרוש לביטחון המדינה או לשם שמירה על שלומו או בריאותו של הכלוא.

(ג) סדרי הטיול ייקבעו בידי המפקד.

9. עבודה (א) על פי בקשת הכלוא, ובכפוף לקיומם של הסדרים מתאימים המאפשרים זאת במקום המעצר, רשאי המפקד, לפי שיקול דעתו, להתיר לכלוא לעסוק בתחום מקום המעצר בעבודה שיפרט בהיתר; תמורת עבודה שהותרה כאמור ישולם לעציר שכר בהתאם לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח-1978³; כן רשאי המפקד להתיר לכלוא לעסוק בעבודה אחרת בעבור עצמו.

(ב) כלוא חייב בסידור מיטתו, ובניקונו ובסידורו של התא שבו הוא מצוי; פרט לחיוב זה פטור הכלוא מעבודה.

10. (א) כלוא זכאי לקבל מהמפקד חפצים אישיים, מחפציו שהופקדו עם כניסתו למעצר, אם הוא נזקק להם לשימושו במקום מעצרו, וכן זכאי הוא לקבל כלי רחצה וניקוי הדרושים לשימושו, הכל בתנאי שאין החפצים חפצים האסורים להחזקה במקום המעצר.

(ב) כלוא זכאי להחזיק ברשותו ספר תנ"ך או קוראן או הברית החדשה ותשמישי קדושה הדרושים לו לתפילה על פי דתו.

(ג) כלוא אשר אינו מוחזק במעצר יחיד על פי תקנה 3(א), רשאי לערוך תפילה משותפת עם כלואים אחרים, אלא אם כן סבר המפקד כי מטעמים שבביטחון המדינה, הביטחון או המשמעת במקום המעצר או מטעמי בריאות יש למנוע זאת.

(ד) כלוא זכאי לקבל לקריאה עיתונים וספרים כפי שיוורה המפקד.

11. קבלת סיגריות כלוא שהוכיח למפקד כי הוא נוהג לעשן, תסופק לו מנת הסיגריות המקובלת לגבי אסירים במקום המעצר.

12. (א) כלוא יורשה לקבל, במקום שיקבע המפקד, מבקרים כמפורט להלן:

(1) נציגי ארגון הצלב האדום הבין-לאומי;

(2) כל מבקר אחר, לרבות בן משפחה, שתקנה 13 אינה חלה עליו – ברשות מיוחדת שהרמטכ"ל רשאי לתתה לפי שיקול דעתו.

³ ק"ת התשל"ח, עמ' 1958.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א)10 רשאי שר הביטחון לאסור על כלוא לקבל ביקור של נציגי ארגון הצלב האדום הבין-לאומי, לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, אם שוכנע כי הדבר יסכן את ביטחון המדינה; דבר האיסור יודע לכלוא.

(ג) הורה שר הביטחון על איסור מבקרים כאמור בתקנת משנה (ב), ידון בהוראתו מחדש אחת לחודש לפחות, או אם הכלוא או מבקר כאמור ביקש לדון בה במועד מוקדם יותר ושר הביטחון ראה טעם לעשות כן.

(ד) מספר המבקרים בביקור לא יעלה על שלושה, אלא ברשות מיוחדת שהמפקד רשאי לתתה לפי שיקול דעתו.

(ה) אין האמור בתקנה זו בא לגרוע מהוראות תקנה 13.

ביקור של עורך דין אצל כלוא

13. (א) ביקש כלוא להיפגש עם עורך דין לשם טיפול בענין משפטי של הכלוא עצמו, יתיר המפקד פגישה עמו, במועד המוקדם האפשרי שבו ניתן לקיים את הפגישה בלי לפגוע בצורכי ביטחון המדינה, אך לא יאוחר משבעה ימים בטרם הבאתו לפני בית משפט כאמור בסעיף 5 לחוק; הפגישה תתקיים במקום שיקבע המפקד.

(ב) הוגבלה זכות הייצוג בצו לפי סעיף 6(ב) לחוק, לא יתיר המפקד פגישה כאמור בתקנת משנה (א), אלא אם כן הציג לפניו עורך הדין את האישור הבלתי מסויג שניתן לו, כנדרש בצו האמור.

(ג) על ביקור של עורך דין לפי תקנה זו לא יחולו הוראות תקנה 14.

14. (א) בשעת הביקור אצל כלוא לפי תקנה 12(א)2 יהיה נוכח אדם שהמפקד הסמיך לכך, אם שוכנע המפקד כי נוכחותו דרושה לביטחון המדינה, לביטחון הציבור או לביטחון מקום המעצר.

נוכחות בביקור אצל כלוא

(ב) אדם שהוסמך כאמור, רשאי להפסיק את שיחת המבקר עם הכלוא, אם שוכנע כי הפסקת השיחה דרושה לביטחון המדינה, לביטחון הציבור או לביטחון מקום המעצר, וכן רשאי הוא לנקוט כל אמצעי סביר אחר הדרוש למניעת פגיעה באלה אגב הביקור.

(ג) הכלוא רשאי לערער על הפסקת השיחה לפני המפקד, והמפקד רשאי, לפי שיקול דעתו, להחליט על המשך השיחה או על הפסקתה.

15. (א) בתקנה זו, "מכתב" – כל דבר שנכתב, בדפוס, בציוור, בשרטוט, או כל אמצעי אחר להעברת מילים, ספרות או צורות.

מכתבים

(ב) לא ישלח כלוא מכתב ולא יקבל מכתב, אלא באמצעות המפקד.

(ג) כלוא רשאי לשלוח אל אדם הנמצא מחוץ למקום המעצר ארבעה מכתבים וארבע גלויות דואר בחודש; המפקד רשאי, לפי שיקול דעתו, להרשות לכלוא כמות גדולה יותר.

(ד) מכתבי הכלוא אל רשויות המדינה או אל עורך דינו לא יבואו במניין המכתבים האמורים בתקנת משנה (ג).

(ה) על אף האמור בתקנת משנה (א), אין כלוא רשאי לשלוח אל מחוץ למקום המעצר ספרים או עיתונים שקיבל, אלא אם כן הרשה זאת המפקד, לפי שיקול דעתו.

(ו) כלוא רשאי לקבל מכתבים הנשלחים אליו מחוץ למקום המעצר.

(ז) המפקד רשאי לפתוח ולבדוק כל מכתב וכל מסמך אחר של כלוא או המיועד לכלוא מהטעמים המנויים בתקנת משנה (ח).

(ח) המפקד רשאי לאסור על משלוח מכתב של כלוא, כולו או מקצתו, או על מסירתו של מכתב אל כלוא, כולו או מקצתו, אם שוכנע כי הדבר דרוש מטעמים של ביטחון המדינה, ביטחון הציבור, הביטחון או המשמעת של מקום המעצר או חשש פגיעה בהליכי חקירה ומשפט.

(ט) החליט המפקד למנוע העברת מכתב ליעדו, ינמק את החלטתו בכתב, ויורה על גניזת המכתב במקום מיוחד שיועד לכך.

(י) מניעת העברת מכתב ליעדו, כולו או מקצתו, תובא לידיעת הכלוא; המפקד רשאי שלא להודיע לכלוא על מניעת העברת מכתב ליעדו, כולו או מקצתו, אם שוכנע כי הדבר דרוש מהטעמים המנויים בתקנת משנה (ח), להוציא מכתב שנשלח לבן משפחה או ממנו; לענין תקנה זו, "בן משפחה" – הורה, הורה הורה, בן זוג, צאצא, אח או אחות.

(יא) הוראות תקנות משנה (ז), (ח), (ט) ו-(י) לא יחולו על כתיבי בי דין המיועדים לבית המשפט וכן על מכתבים לעורך דין המשמש בא כוחו של הכלוא. כאמור בתקנה 13(א).

קבלת כספים או תשלומים 16. לא יקבל כלוא כספים ולא ישלם כספים לאחר, אלא אם כן הרשה זאת המפקד לפי שיקול דעתו.

עבירת מקום מעצר 17. כלוא שעשה או שניסה לעשות אחד מאלה או שסייע לכלוא אחר לעשותו, עבר עבירת מקום מעצר:

- (1) מעשה הפוגע במשמעת ובסדר הטוב שבמקום המעצר;
- (2) הפרת הוראה חוקית של סוהר או של אדם אחר הפועל מטעם המפקד;
- (3) קיום תקשורת בכתב, בעל פה או בדרך אחרת עם אדם מבחוץ תוך הפרת תקנות אלה;
- (4) הסתה של אחר לפגוע בסדר הטוב של בית הסוהר.

ענישה בעבירות מקום מעצר 18. (א) המפקד רשאי להטיל על כלוא שעבר עבירת מקום מעצר עונשים אלה, כולם או מקצתם:

- (1) שלילת הזכות לקנות מצרכים בקנטינה;
- (2) שלילת הזכות לצאת לטיול או הגבלתה בדרך אחרת;
- (3) שלילת הזכות לקבל עיתונים וספרים;
- (4) שלילת הזכות לקבל סיגריות;
- (5) שלילת הזכות לקבל מכתבים או לשלחם;
- (6) שלילת הזכות לקבל כספים;
- (7) בידוד;

שלילת זכות כאמור בפסקאות (1) עד (7) תהא לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר ימים.

(ב) קצין או סוהר שהמפקד הסמיכו לכך בכתב, רשאי להטיל על כלוא שעבר עבירת מקום מעצר, עונשים כאמור בתקנות משנה (א) עד (7), לתקופה שלא תעלה על שבעה ימים.

(ג) כלוא לא ירצה עונשי בידוד מצטברים לתקופה העולה על ארבעה עשר ימים, אלא באישור בכתב מאת המפקד.

19. (א) לא יוטל עונש על כלוא שעבר עבירת מקום מעצר, אלא אם כן הוקרא לפניו האישום נגדו וניתנה לו הזדמנות להשמיע את דבריו.

(ב) ניתן להטיל על כלוא עונש בשל כל אחת מהעבירות שנמצא אשם בהן, ובלבד שלא ייענש יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.

(ג) אין בעונש שהוטל לפי תקנות אלה כדי לפטור כלוא מעונש לפי כל חוק.

(ד) עונש שהוטל על כלוא לפי תקנות אלה יירשם בתיקו האישי.

20. נמלט כלוא, קשר קשר להימלט, ביצע ניסיון להימלט או עזר לאחר להימלט, רשאי המפקד להטיל עליו עונש בידוד שלא יעלה על עשרים ואחד ימים; אין בתקנה זו כדי לגרוע מהוראות כל חוק אחר.

21. (א) לאחר הבאת כלוא למקום המעצר, יובאו תקנות אלה לידיעתו בהקדם האפשרי.

(ב) כלוא זכאי, בכל זמן סביר, לעיין בתקנות אלה אם ביקש לעשות כן וכן להעתיקן.

(ג) הבאת התקנות לידיעת הכלוא וזכות העיון בהן תיעשה בשפה המובנת לכלוא.

ח' בניסן התשס"ב (21 במרס 2002)

(חמ 3-3172)